

خون

دوره ۵ شماره ۲ تابستان ۸۷ (۱۴۷-۱۴۳)

بررسی سایتوژنیکی در پیش‌آگهی کودکان مبتلا به لوکمی لنفوبلاستیک حاد

دکتر شیوا نظری^۱، دکتر اکبر شفیعی^۲، فاطمه عبدالله گرجی^۳

چکیده سابقه و هدف

لوکمی لنفوبلاستیک حاد به عنوان شایع‌ترین بدخیمی کودکان می‌باشد که بهترین پاسخ را به درمان دارد. در سال‌های اخیر علاوه بر سن، جنس و تعداد گلوبول‌های سفید، بررسی ژنتیک به عنوان یکی از عوامل تاثیرگذار در پیش‌آگهی بیماران انجام می‌شود. این بررسی در کودکان مبتلا به لوکمی لنفوبلاستیک حاد مراجعته کننده به بیمارستان کودکان مفید به مدت ۳ سال انجام شده است، تا عوامل موثر در پیش‌آگهی بیماری لوکمی لنفوبلاستیک حاد با تأکید بر کاربوبتیپ بیماران تعیین گردد.

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر به صورت گذشته‌نگر انجام شد. از ۱۰۲ بیماری که در طی سال‌های ۱۳۷۹-۱۳۸۱ با تشخیص لوکمی لنفوبلاستیک حاد به بیمارستان کودکان مفید مراجعته کرده بودند، ۷۴ مورد وارد مطالعه شدند و ۲۸ بیمار به دلیل نداشتن آزمایش سایتوژنیک از مطالعه خارج گردیدند. بیماران در گروه سنی ۶ ماه تا ۱۳ سال قرار داشتند که بر اساس شمارش گلوبول‌های سفید و سن به دو گروه پرخطر (۴۲ بیمار) و کم خطر (۳۲ بیمار) تقسیم شدند. سپس نتایج آزمایش سایتوژنیک بیماران و فاکتورهای جانبی نظیر زیر رده‌های سلولی (بر اساس فلوسیتومری)، سن، جنس و شمارش کامل سلول‌های خونی (گلوبول سفید، هموگلوبین و پلاکت) در گروه‌های پرخطر و کم خطر تحت بررسی و مقایسه قرار گرفتند. نتایج توسط آزمون آماری کایدو و نرم‌افزار SPSS ویرایش ۱۱/۵ تحلیل شد.

یافته‌ها

از ۷۴ بیمار مورد بررسی، ۶۴ بیمار (۸۶/۵٪) بر اساس فلوسیتومری دارای لوکمی از نوع Pre B cell بودند که بر اساس تعداد گلوبول‌های سفید، ۳۸ مورد (۵۹/۴٪) از آن‌ها در گروه کم خطر قرار گرفتند. در بررسی سایتوژنیک، ۳۴ بیمار (۴۵/۹٪) دارای کاربوبتیپ طبیعی، ۱۶ بیمار (۲۱/۶٪) دارای اختلال تعداد کروموزوم‌ها و ۱۴ بیمار (۱۹٪) دارای اختلال ساختاری کروموزوم بودند. در ۱۰ بیمار باقی‌مانده جواب آزمایش سایتوژنیک غیر قابل تدقیق گیری بود. کاربوبتیپ در بیماران دو گروه کم خطر و پرخطر با هم مقایسه شد که تفاوت چندانی وجود نداشت و مختصر تفاوت قابل اغماض بود. از نظر جنسیت تعداد پسران به طور قابل توجهی در گروه کم خطر بیشتر از دختران بود (۶۱/۹٪ در مقابل ۳۹/۱٪) اما از نظر کاربوبتیپ میان این دو گروه نیز تفاوتی وجود نداشت.

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج این تحقیق، از نظر اختلالات ژنتیکی میان دو گروه تفاوت محسوسی مشاهده نشد. بر این اساس می‌توان چنین فرض نمود که سن و تعداد گلوبول‌های سفید به تنها یک فاکتور اولیه مناسبی برای پیش‌آگهی نمی‌باشند و بررسی ژنتیک به خصوص در محدوده ژن می‌تواند عامل تعیین‌کننده‌ای باشد. لذا تکرار تحقیق با حجم نمونه بیشتر و تطابق دادن عوامل موثر در پیش‌آگهی با سیر بیماری به صورت مطالعه آینده‌نگر ضروری به نظر می‌رسد.

کلمات کلیدی: لوکمی لنفوبلاستیک حاد، سایتوژنیک، پیش‌آگهی

تاریخ دریافت: ۸۶/۸/۵

تاریخ پذیرش: ۸۷/۲/۱۵

۱- مؤلف مسؤول: فوق تخصص هماتولوژی کودکان - استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی - بیمارستان کودکان مفید - تهران - خیابان شریعتی - بالاتر از حسینیه ارشاد - کد پستی: ۱۴۶۸۱۵۵۱۴

۲- دستیار تخصصی اطفال - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی - بیمارستان کودکان مفید

۳- کارشناس ارشد آموزش مدارک پزشکی - مسؤول امور پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی - بیمارستان کودکان مفید

ubaratnd az tedad gliboul hāy sfeid dr zman tshixis, sen, jens, todeh madiastin, zirgrōhāy aimonolozik, ژntik slooli, spteh aimonogluibin hāy srm, drgirri sistem aseb merkzi hngam tshixis w posseut tgzihāy bimār(۱). tedad olye gliboul hāy sfeid w sen do umali hastnd ke dr tam dnia be unvan faktorhāy tghīn kntnd pīsh-āghe shnaxtē shdānd(۲). be tori ke ager tedad gliboul hāy sfeid bīsh az ۵۰۰۰۰ dr mikroliter ya sen bimār kmtr az ۱ sal w ya bīshtr az ۱۰ sal bāshd, pīsh-āghe bimār bd xwahed bōd(۳). hal ān ke brxhi tħqiqat dr rabteh ba faktorhāy mothr dr pīsh-āghe be wizh sen w tedad gliboul hāy sfeid w matalluhāy saitowzintik, gżarshāy mtnaqpsi ra arayeh nmodānd(۴-۵). az ān ja ke dr kshor ma dr rabteh ba tghīn pīsh-āghe w posseut saitowzintik atlalatūt kaml w joud ndard īn tħqiqic dr kudkān mbitla be lokmi l-nfoblastik hād mrajuġħu kntnd be bimārstan kudkān mfeid dr tħieħi sal-hāi ۱۳۷۹-۱۳۸۱ anjām گrfet. ast.

مواد و روش ها

Ain matalluh beصورت گذشته‌نگر به بررسی سایتوژنتیک کودکان مبتلا به لوكمي لنفو بلاستيک حاد و تعين pīsh-āghe bimārri br-asas tħbiq saitowzintik ba sayer faktorhāy موجود p̄radaxtē ast. گروه هدف کودکانی بودند که از ابتدای سال ۱۳۷۹ تا انتهای سال ۱۳۸۱ به بيمارستان کودکان مفید مراجعاً کرده بودند و برای اولین بار تشخيص بيماري لوكمي لنفو بلاستيک حاد برای آنها داده شده بود.

ba mrajuġħu be baiġani madarik p̄zškij bimārstan w astxraġġ p̄ronde bimār, ۱۰۲ bimār dr īn mdt wajd shariyat lazm b̄rai wrood be matalluh bovdn, ke az īn mian tħena ۷۴ p̄ronde d̄arai āzmaish saitowzintik bōd. Lða ۲۸ bimār be d̄il nداشتن āzmaish saitowzintik az matalluh xarax shdnnd. P̄s az astxraġġ atlalatūt saitowzintik w brxhi az faktorhāy mothr dr pīsh-āghe az qibil sen, jens, nouw lokmi w shmarsh slol hāy khoni, bimārstan br-asas

لوكمي لنفو بلاستيک حاد be unvan shayegħ tħrin bldixim kudkān mi bāshd wحدود yekk sum tam-Sarṭan hāy kudkān ra tħskil mi dehd(۱). Brroż saliyanne aien bimāriحدود ۳۰ mōrad dr h̄r yekk milijon nfer ġumiet bōd w shayegħ tħrin sen drgirri bīn ۲ ta ۵ salakki ast(۲, ۳). Ba وجود ān ke drصدri az mوارد dr arbiat ba snedrom hāy ژntik arshi hstnd īma ult aċċli lokmi l-nfoblastik hād ta-haddod ziyadī namعلوم مانده ast(۱).

Faktorhāy mħixtu az qibil qrar għraf Fen dr-muspr p̄rotuhāj i-Sunċiān, u-fuqott-hāy wi-rossi w-midān hāy mgnatixi be unvan uwal-Xotr ball-qawha bimāri Mifnha ژntek w-leħi hixxejjek az ān ha be unvan ult aċċli aijad-kntnd hād.

Nexx-faktorhāj ژntik dr aijad bimāri ALL ba-tوجه be-shawħed zirr mhem ast:

- Karibiotip hāy ġixx-ġieħi dr-słol hāy lokmi kudkān ba-tħixi ALL
- Hmerah boud naħejjar hāy kromozomi ba bimāri ALL

dr kudkān

3- وجود لوكمي فاميلى

4- شيوخ بالاي لوكمي در دوقلوهای تک تخمک(۳) bīsh az ۹۰% az mوارد bimārnan lokmi, d̄arai d̄gr-ġowni اختصاصي ژntik dr-słol hāy blāst hstnd(۴). سایتوژنتیک ġixx-ġieħi dr tħad-dok kromozomha w-saxtamān ān ha shayegħ ast w-dr bimāri ALL kudkān az faktorhāy mhem pīsh-āghe hstnd. حدود نيمى از کودکان مبتلا به ALL d̄arai ja-be ja-ċai kromozomi (Translocation) می باشد(۵). بررسی استاندارد سایتوژنتیک، ابزاری اساسی برای تشخيص است.

Taqseem bndi sistemi p̄r-xotru w-km xotru br-asas aimonofontip slolli, saitowzintik, tħażżeġrat baliñi w-pasx zordrs be drman ast. Taqseem bndi xotru f-faqid ber minnay saitowzintik awlieh nemi towand kamlā tghīn kntnd pīsh-āghe basel(۶).

عوامل تعين كننده pīsh-āghe اين بيماري در کودکان

خون

دوره ۵، شماره ۲، تابستان ۸۷

جدول ۱: توزیع درصد فراوانی بیماران پرخطر و کم خطر به تفکیک نوع کاریوتیپ و جنسیت

کروموزوم جنس/گروه											
فاقد نتیجه قطعی											
طبیعی هایپر دیپلوئیدی ساختار غیر طبیعی											
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
۶۱/۹	۲۶	۷/۱	۳	۱۴/۳	۶	۳۱	۱۳	۹/۵	۴	مرد	کم خطر
۳۸/۱	۱۶	۴/۸	۲	۷/۱	۳	۱۹	۸	۷/۱	۳	زن	
۴۶/۹	۱۵	۱۸	۶	۱۲/۵	۴	۱۲/۵	۴	۳/۱	۱	مرد	پر خطر
۵۳/۱	۱۷	۹/۴	۳	۹/۴	۳	۲۸/۱	۹	۶/۳	۲	زن	
۱۰۰	۷۴	۱۸/۹	۱۴	۲۱/۶	۱۶	۴۵/۹	۳۴	۱۳/۵	۱۰	جمع	

ذکر است که گروه Mature B cell در این تحقیق وارد نشدنند زیرا این گروه از بیماران در زیر گروه لنفوم لوکمی تقسیم‌بندی شده‌اند.

گروه پرخطر شامل بیماران با سن بالای ۱۰ سال و یا زیر یک سال بودند و تعداد گلوبول‌های سفید آن‌ها بالای ۵۰۰۰۰ در میکرولیتر بود. سایر بیماران مورد مطالعه در گروه کم خطر قرار گرفتند. در این مطالعه ۳۲ بیمار(۲٪) در گروه پر خطر و ۴۲ بیمار(۵۶٪) در گروه کم خطر طبقه‌بندی شدند. در بررسی آزمایش سایتوژنتیک بیماران، از ۷۴ بیمار در ۱۰ مورد(۱۳٪) کشت کروموزومی فاقد نتیجه قطعی (Inconclusive) بود و ۳۴ مورد(۹٪) دارای کاریوتیپ طبیعی بودند. در ۳۰ بیمار(۵٪) کاریوتیپ غیر طبیعی گزارش شده بود به طوری که از میان این گروه از بیماران ۱۶ مورد(۲۱٪) دارای اختلال در تعداد کروموزوم و ۱۴ مورد(۱۸٪) دارای اختلال ساختاری کروموزوم بودند. در بررسی از مجموع ۳۰ بیمار دارای اختلال ساختار و تعداد کروموزوم، ۱۶ بیمار(۲۱٪) دارای هایپر دیپلوئیدی بودند. ۱ مورد(۱٪) دارای تغییر ساختاری به صورت چرخش (Inversion)، ۶ مورد(۸٪) دارای تغییر ساختاری به صورت حذف یک کروموزوم (Deletion) و ۷ مورد(۹٪) دچار جابه‌جایی قطعات کروموزومی (Translocation) بودند(جدول ۱).

موارد دچار جابه‌جایی قطعات عبارتند از:

46 XY, t(2; 14) (p13;q32)- 46XX, t(4; 11)(q21;q23)-
46 XY, t(1; 19)(q23; P13)
46 XX, t(1; 14) (q32;q34)- 46XX, t (8;14) (q24;q32)-
46 XX, t(1; 19) (q23; p 13) 46 XY, t(8; 14) (q24; q32)

تعداد گلوبول‌های سفید و سن به دو گروه پرخطر و کم خطر تقسیم شدند. آزمایش‌های فلوسیتوتمتری در یک مرکز و تحت شرایط یکسان انجام و مورد ارزیابی قرار گرفت. داده‌های تحقیق در فرم اطلاعاتی وارد و در هر گروه بر اساس آزمون آماری کای دو و نرم افزار SPSS ۱۱/۵ مورد مقایسه قرار گرفت.

یافته‌ها

از ۷۴ بیمار مورد بررسی، ۳۳ بیمار دختر(۴۴٪) و ۴۱ بیمار پسر(۵۵٪) بودند. محدوده سنی آن‌ها بین ۶ ماه تا ۱۳ سال بود که بیشترین فراوانی در گروه سنی ۲-۶ سال مشاهده گردید.

در مجموع میانگین تعداد گلوبول‌های سفید برابر 31127 ± 49370 در میکرولیتر بود به نحوی که محدوده تعداد آن‌ها ۱۵۰۰ تا ۱۵۰۰ در میکرولیتر بود. در اکثر موارد(۸۳٪) تعداد گلوبول‌های سفید کمتر از ۵۰۰۰۰ سلول در میکرولیتر بود. میانگین میزان هموگلوبین برابر $7/4 \pm 2/4$ گرم در دسی لیتر با محدوده ۱/۹ تا ۱۳/۹ گرم در دسی لیتر بود. ۸۶٪ بیماران، هموگلوبین کمتر از ۱۰ گرم در دسی لیتر داشتند. میانگین پلاکت برابر ± 69257 با محدوده ۵۰۰۰-۳۲۵۰۰ در میکرولیتر بود و به عبارتی اکثریت بیماران دچار ترومیوسیتوپنی بودند.

بر اساس نتایج آزمایش‌های فلوسیتوتمتری بیماران به دو گروه تقسیم شدند. گروه اول Pre B cell با شاخص‌های CD19، CD20 و CD10 که ۸۶٪ بیماران در این گروه قرار داشتند. گروه T cell با شاخص‌های CD5، CD7، CD2 که ۱۳٪ بیماران در این گروه قرار گرفتند. شایان

جدول ۲: انواع کاریوتیپ‌های غیر طبیعی لوکمی لنفوblastیک
حداد^(۱)

12 p rearrangements	Approx. breakpt.
+21	
del(6) (q13-q27)	
del(9) (p21-p22)	
del(12) (p12)	
hyperdiploidy > 48 ct.	
i(9q)	
i(17q)	
dic(9;20)(p11-13; q11.2)	pre-B
T(1;7)(p32-34; q34)	T-lineage
t(1;11)(p32; q23)	L1
* t(1;14)(p32-34;q11.2)	L1, pre-B
* t(1;19)(q23; p13.3)	[variant of t (8;14)]
t(2;8)(p12-34; q24.1)	T-lineage
t(4;11)(q21;p15)	L1, L2
* t(4;11)(q21;q23)	
t(7;9)(q34-36;q34)	
t(7;10)(q34-36;q24)	T-lineage
t(7;14)(p15-36;q32)	
* t(8;14)(q24.1;q11.2)	T-lineage
t(8;14)(q24.1;q32)	
t(8;22)(q24.1;q11.2)	[variant of t (8; 14)]
t(9;22)(q34;q11.2)	
t(10;11)(p13-14;q14-21)	T-lineage
t(10;14)(q24; q11)	T-lineage
t(11;14)(p13-15;q11.2)	L1, L2
t(11;19)(q23;p13.2)	early B-precursor
t(12;17)(p13;q21)	
t(14;18)(q32;q21)	
t(14;22)(q32;q11)	variant of t (9; 22)

* کاریوتیپ غیر طبیعی مشاهده شده در بررسی بیماران مورد مطالعه در بیمارستان کودکان مفید

بحث

در ارتباط با نوع کاریوتیپ‌های مشاهده شده و مقایسه آن با انواع کاریوتیپ‌های غیر طبیعی ALL، مشاهده گردید که هم خوانی بسیاری با نتایج تحقیق حاضر وجود دارد(۱۰)(جدول ۲).

در مقایسه جنسیت با ژنتیک و تطبیق آن با گروه‌های پر خطر و کم خطر، در گروه کم خطر نسبت پسران به دختران با کاریوتیپ طبیعی برابر بود و در سایر اختلالات سایتوژنتیک نیز تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد اما در گروه پر خطر نسبت پسران به دختران با کاریوتیپ طبیعی ۲ به ۱

از ۳۴ بیمار دارای کاریوتیپ طبیعی، ۲۱ مورد(۶۲٪) در گروه کم خطر و ۱۳ مورد(۳۸٪) در گروه پر خطر قرار داشتند که نشانگر شیوع بیشتر کاریوتیپ طبیعی در گروه کم خطر بود. از سوی دیگر از ۱۴ بیمار دارای ساختار کروموزومی، ۹ مورد در گروه پر خطر (۲۸٪) قرار داشتند و ۵ مورد دیگر در گروه کم خطر(۱۱٪) بودند.

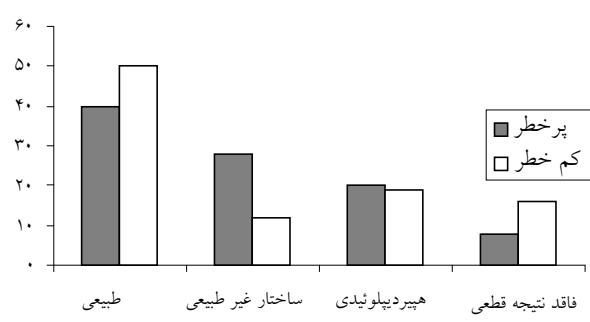
از نظر اختلال تعداد کروموزوم به صورت هایپر دیپلوبلیدی، ۷ مورد(۲۱٪) در گروه پر خطر و ۹ مورد دیگر در گروه کم خطر(۲۱٪) قرار داشتند که از نظر آماری تفاوت معنی‌داری مشاهده نگردید.

علی‌رغم وجود تفاوت ظاهری در درصد شیوع اختلالات ساختاری و کاریوتیپ طبیعی در هر یک از گروه‌ها، آزمون کایدو هیچ گونه تفاوت مشهودی را میان دو گروه نشان نداد.

در مقایسه جنسیت با ژنتیک و تطبیق آن با گروه‌های پر خطر و کم خطر، در گروه کم خطر نسبت پسران به دختران با کاریوتیپ طبیعی برابر بود(نمودار ۱).

همان‌گونه که ذکر شد از نظر اختلال تعداد کروموزوم به صورت هایپر دیپلوبلیدی، ۲۱٪ در گروه پر خطر و ۲۱٪ در گروه کم خطر قرار داشتند که از نظر آماری تفاوت معنی‌داری مشاهده نگردید.

علی‌رغم وجود تفاوت ظاهری در درصد شیوع اختلالات ساختاری و کاریوتیپ طبیعی در هر یک از گروه‌ها، نتیجه آزمایش آماری با آزمون χ^2 هیچ گونه تفاوت مشهودی را میان دو گروه نشان نداد که می‌تواند ناشی از ناکافی بودن حجم نمونه باشد.

نمودار ۱: توزیع درصد فراوانی بیماران پر خطر و کم خطر به تفکیک نوع کاریوتیپ

دستواعمل‌های درمانی در بیماران پرخطر می‌باشند و تعیین این دستورالعمل‌ها صرفاً بر اساس اختلالات ژنتیکی بیماران نمی‌تواند به تنها یی بر افزایش طول عمر آن‌ها تاثیرگذار باشد، زیرا داروهای شیمی‌درمانی با دوزهای بالا دارای عوارض زیادی می‌باشند^(۱۲). هم چنین به کارگیری رژیم‌های درمانی شدید دارای عوارض طولانی مدت هستند^(۳).

در مطالعه گروتل و همکاران نوع لوکمی بیش از سیتوژنتیک بیماران بر طول عمر آن‌ها تاثیرگذار است^(۱۳). اما تعیین بیان ژن می‌تواند در پیش‌آگهی و درمان بیماران موثر باشد^(۱۴).

نتیجه‌گیری

با توجه به این تحقیق، از نظر اختلالات ژنتیکی میان دو گروه تفاوت محسوسی مشاهده نشد و بر این اساس می‌توان چنین فرض نمود که سن و تعداد گلbulول‌های سفید به تنها یی فاکتور اولیه مناسبی برای پیش‌آگهی نمی‌باشند و بررسی ژنتیک به خصوص در محدوده ژن می‌تواند عامل تعیین کننده‌ای باشد. لذا تکرار تحقیق با حجم نمونه بیشتر و تطابق دادن عوامل موثر در پیش‌آگهی با سیر بیماری به صورت مطالعه‌های آینده‌نگر ضروری به نظر می‌رسد.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از کمک‌های بی‌شائبه همکاران محترم در آزمایشگاه دکتر کریمی‌نژاد، کمال تشکر و قدردانی را دارند.

(٪۰.۵۲/۹) در مقابل (٪۰.۲۶/۷) بود و موارد با اختلال ساختاری کروموزوم در دختران بیش از پسران (٪۰.۴۰ به ٪۰.۱۷/۶) مشاهده گردید. با در نظر گرفتن تعداد گلbulول‌های سفید در هر یک از گروه‌ها با کاریوتیپ طبیعی و غیر طبیعی تفاوت معنی‌داری وجود نداشت.

از نظر ارتباط لوکمی با گروه پرخطر و کم خطر، در گروه پرخطر نوع Pre B cell بیشتر از نوع T cell بود (٪۰.۸۱/۳ در مقابل ٪۰.۱۸/۸). در مطالعه فورستایر و همکاران در سوئد، ٪۰.۴۳ بیماران دارای سایتوژنتیک غیرطبیعی بودند و در طی تحقیق، سن و تعداد گلbulول‌های سفید عوامل مهم در تعیین پیش‌آگهی شناخته شدند^(۱۱).

هم چنین در مطالعه کریمن و همکاران در آمریکا مشخص شده است که ژنتیک در سیر بیماری تفاوت خاصی ایجاد نمی‌کند^(۸). در تحقیق بابوسیکاوا در اسلواکی نیز از نظر آماری شواهدی مبنی بر تاثیر غیرطبیعی یا لوکمی در پیش‌آگهی مشاهده نشده است^(۹).

از سوی دیگر تقسیم‌بندی بیماران به دو گروه پرخطر و کم خطر بر اساس میزان گلbulول‌های سفید، سن و جنس جهت شروع درمان به تنها یی تقسیم‌بندی مناسبی نمی‌باشد، زیرا ممکن است بیمار با تعداد پایین گلbulول سفید دارای کاریوتیپ با اختلال ساختاری باشد که در این حالت به شیمی‌درمانی با دوز بالا نیاز خواهد داشت، در حالی که بیمار در گروه کم خطر قرار گرفته است.

با توجه به تحقیقات، تقسیم‌بندی بر اساس شاخص‌های بالینی و اختلالات ژنتیکی هنوز هم تعیین‌کننده

References :

- 1- Pizzo PA. Principle and practice of pediatric oncology. 4th edition. 2001: 489.
- 2- Jeffrey ER. Acute lymphoblastic leukemia. Emedicine 2002.
- 3- Gurney JG, Severson RK, Davis S, Robison LL. Incidence of cancer in children in the united state: sex, race and 1 year age specific rate by histologic type. *Cancer* 1995; 75:2186.
- 4- Lilleyman JS, Hann IM, Stevens RF, Richards SM, Eden OB, Chessells JM, *et al*. Cytomorphology of childhood lymphoblastic leukemia: a prospective study of 2000 patients united kingdom medical research councils working patly on childhood leukemia. *Br J Haematol* 1992; 81: 52-7.
- 5- Simone JV, Verzosa MS, Rudy JA. Initial features and prognosis in 363 children with acute lymphocytic leukemia. *Cancer* 1975; 36: 2099-108.
- 6- Sather HN. Age at diagnosis in childhood acute lymphoblastic leukemia. *Med Pediatr Oncol* 1986;14: 166-72.
- 7- Friedman AM, Weinstein HJ. The role of prognostic features in the treatment of childhood acute lymphoblastic leukemia. *Oncologist* 2000; 5(4): 321-8.
- 8- Hcereman NA, Sathen HN, Sensel MG. Frequency and clinical significance of cytogenetic abnormalities in pediatric T-lineage acute lymphoblastic leukemia: a report from the children's cancer group. *J Clin Oncol* 1998;16(4):1270-8.
- 9- Babusíková O, Sejnová D, Kirschnerová G, Kirsnerová Z, Cáp J. Correlation of clinical picture in childhood acute leukemia patients with immunophenotype and chromosomal abnormalities. *Neoplasma* 2000; 47(6): 382-9.
- 10- UW Cytogenetic Services: Cancer. <http://www.slh.wisc.edu/wps/wcm/connect/extranet/cytogenetics/cancer/all.php>
- 11- Forestier E, Johansson B, Gustafsson G, Borgström G, Kerndrup G, Johannsson J, *et al*. Prognostic impact of karyotypic findings in childhood acute lymphoblastic leukaemia: a Nordic series comparing two treatment periods. For the Nordic Society of Paediatric Haematology and Oncology (NOPHO) Leukaemia Cytogenetic Study Group. *Br J Haematol* 2000;110(1): 147-53.
- 12- Carroll WL, Bhojwani D, Min DJ, Raetz E, Relling M, Davies S, *et al*. Pediatric acute lymphoblastic leukemia. *Hematology/ The Education Program of the American Society of Hematology. Education Program* 2003: 102-13.
- 13- van Grotel M, Meijerink JP, Beverloo HB, Langerak AW, Buys-Gladdines JG, Schneider P, *et al*. The outcome of molecular-cytogenetic subgroups in pediatric T-cell acute lymphoblastic leukemia: a retrospective study of patients treated according to DCOG or COALL protocols. *Haematologica* 2006;91(9):1212-21.
- 14- Willman CL. Discovery of novel molecular classification schemes and genes predictive of outcome in leukemia. *Hematology J* 2004; 5: 138-43.

Cytogenetic study of prognostic determinants in children with acute lymphoblastic leukemia

Nazari Sh.^{1,2}(MD), Shafiei A.^{1,2}(MD), Abdollah Gorji F.^{1,2}(MS)

¹Shaheed Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

²Mofid Children Hospital, Tehran, Iran

Abstract

Background and Objectives

Acute lymphoblastic leukemia though the most frequent malignancy in children has well responded to medical treatment as compared with other types of malignancies in recent years. In addition to age, sex and number of white blood cells, genetic survey has been one of the prognostic determinants. This research has been carried out on children diagnosed after being referred to Mofid Children Hospital during a period of three years. This study aims at determining the factors effective on prognosis of lymphoblastic leukemia with an emphasis on patient acute karyotype.

Materials and Methods

Out of 102 patients with the diagnosis of acute lymphoblastic leukemia being referred to this hospital between 1990-2002, 74 (within the age groups varying from 6 months to 13 years old) underwent cytogenetic test; out of the latter 28 were excluded. These 74 were classified according to their WBC count and age into high (42 cases) and low risk groups (32 cases). Then, the results were analyzed and compared according to the subfactors such as flowcytometry, age, sex, and blood cell count (WBC, hemoglobin and platelet) both in high and low risk groups.

Results

From 74 cases under study, flowcytometry showed that 64 (86.5%) suffered from leukemia type pre B cell; out of the latter 38 (59.4%) based on the number of white cells were placed in the low-risk group. In cytogenetic survey, 34 (45.9%) patients had normal karyotype, 16 (21.6%) had abnormality of chromosome number, and 14 (19%) abnormality of chromosomal structure. No conclusion could be drawn from cytogenetic test conducted on the remaining 10 cases. Comparison of the two groups of high and low risk showed no significant differences. From gender point of view, number of boys was considerably higher than girls in the low risk group (61.9% vs. 39.1%). But as far as karyotype was concerned, there were no differences between the two groups.

Conclusions

Regarding the research findings, there was no significant difference between the two groups from genetic disorders point of view. Accordingly, we can conclude that age and number of WBC by themselves are not suitable preliminary factors for prognosis and genetic determination in genes domain. So, it seems necessary for a similar research at a larger scale to be conducted in which prognostic determinants are complied with disease trend.

Key words: Acute lymphoblastic leukemia, Cytogenetic, Prognosis
SJIBTO 2008; 5(2): 117-123

Received: 27 Oct 2007

Accepted: 4 May 2008

Correspondence: Nazari Sh., Hematology & Oncology Specialist. Assistant Professor of Shaheed Beheshti University of Medical Sciences. Mofid Children Hospital. Shariati St. North of Hosseinieh Ershad, Tehran, Iran. Postal code: 1546815514. Tel: (+9821) 22908282; Fax : (+9821) 22220254
E-mail: shnazari2000@yahoo.com